

[Riishøj]

ralistiske opfattelse, som Venstre hænger fast i, men der er i hvert fald også et opgør med den gamle Thatcheriske model. At omkostningerne skal ligge i underkanten af andre landes er indlysende, men erfaringer viser, at man ikke får mere eksport bare ved at sænke omkostningerne, hvis man ser bort fra andre faktorer.

Pointen i Informations artikel var, at lægger man alle protesterne sammen, overstiger de tallene masser af gange. Selv regeringen er negativ over for disse forslag. Der er kun tale om 3.000-5.000 arbejdsløse, som også er et forkert tal efter vores opfattelse, og det bliver så til 30.000, når vi tager protesterne med. Det er denne proportionsforvrængning, der er det trossede i helé sagen.

I SF er vi i hvert fald stærkt tilhængere af, at vi får en omlægning af afgifterne. Vi kan så sænke nogle andre afgifter og også prøve at undgå nogle af dem, som Venstre selv er gået ind for; men det er altså en helt anden sag.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Fru Elisabeth Arnold ved udmærket, at Venstre allerede har støttet CO₂-afgiftsforslaget i EF, eller det, vi kender til det på nuværende tidspunkt, for der er ingen – i hvert fald i Venstre – der er så synske, at de kender den præcise udformning af EF-forslaget. Vi har allerede for længe siden sagt, at vi selvfølgelig går ind for et CO₂-forslag i EF, for det er netop ikke konkurrenceforvridende, hvis alle virksomheder bliver pålagt det samtidig.

En af de dele i EF's forslag, vi er meget interesseret i, er, at der i modsætning til det danske forslag står i planen, at man samtidig skal sænke andre afgifter, sådan at man ikke pålægger virksomhederne yderligere afgifter.

Hr. Riishøj har helt ret i, at Venstre ønsker at sænke erhvervslivets omkostninger. Vi mener ganske enkelt ikke, at man her i huset kan være bekendt over for 300.000 arbejdsløse bare at fare derudad med alle mulige udgiftskrævende forslag. Vi synes, det er på tide, at partierne i højere grad står sammen om at gøre noget, der kan skaffe rigtige arbejdspladser i den produktive sektor i Danmark.

Når hr. Bilgrav-Nielsen taler om, at vi har de laveste energipriser i EF, er det korrekt. Til gengæld har vi ikke alene EF's, men hele ver-

dens højeste indkomstskattetryk, og det er så en af de ekstraordinære udgifter, som virksomhederne i Danmark har, men som andre landes virksomheder ikke har. Det er det samlede omkostningstryk, det drejer sig om, og her er der altså tale om, at vi forøger virksomhedernes samlede omkostningstryk, og derfor vil der komme et relativt fald i beskæftigelsen.

Regeringen forsøger at sænke omkostningerne for erhvervslivet for at skaffe nogle flere arbejdspladser. Jeg kan så forstå, at hr. Bilgrav-Nielsen ønsker at hæve omkostningerne lidt igen, sådan at man ikke får den fulde beskæftigelseeffekt.

Peter Hansen-Nord (V):

Det er til hr. Bilgrav-Nielsen igen. Jeg er glad for, at hr. Bilgrav-Nielsen er opmærksom på, hvor godt det går for dansk økonomi, og hvor stærkt vi står; det er jeg meget enig med hr. Bilgrav-Nielsen i. Men det kan nu altså aldrig bruges som en undskyldning for at forsøge at forringe økonomien. Det, der er pointen, og det er hr. Bilgrav-Nielsen sikkert også klar over, er, at man ikke kan bruge noget negativt til at forklare noget positivt.

Riishøj (SF):

Fulgte man Venstres filosofi med bare at sænke og sænke, skulle man altså kunne klare arbejdsløshedsproblemet. Der er som sagt nogle af os, der ikke tror på den løsning.

Hvis vi tager vores naboland Polen, har det nogle lønomkostninger, der er 10-20 pct. af de danske, og de er på fuld fart op mod 3 millioner arbejdsløse, fordi deres erhvervsliv simpelt hen ikke kan konkurrere. Sagtens på lønninger, men ikke på en hel masse andre faktorer: infrastruktur, forskning, udvikling, produktudvikling, alle de ting, der er mindst lige så vigtige.

Det, der sker nu, er, at vi indfører en afgift, som andre EF-lande har, fordi erhvervslivet ikke er fritaget for afgifter i andre EF-lande. De betaler en vis afgift, og vi indfører en afgift i en form, som andre EF-lande også er ved at indføre. Så er det meget tænkeligt, at der i maj måned næste år før Rio-mødet findes en løsning på EF-plan. Der er et vist pres i EF for i hvert fald at gøre noget før Rio-mødet, og så må vi se, inden for hvilke tidsterminer det indføres.